

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege.
A hivatalos közzétételre az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/1875/2025.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Szegedi Ítéltábla Bf.III.752/2024/2. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. A magánszemély indítványozó jogi képviselője (dr. Kadlót Erzsébet ügyvéd) útján alkotmányjogi panaszt terjesztett elő az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. § (1) bekezdése alapján. Az indítványozó kérelme arra irányult, hogy az Alkotmánybíróság állapítsa meg, hogy a Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Bf.III.752/2024/2. számú ítélete alaptörvény-ellenes, és ezért azt – a Szegedi Törvényszék 2.B.259/2021/142. számú ítéletére is kiterjedő hatállyal – semmisítse meg. Az indítványozó az Alaptörvény XXVIII. cikk (1)–(3) bekezdései sérelmére hivatkozott.
- [2] Az alkotmányjogi panaszra okot adó ügy lényege az alábbiak szerint foglalható össze az Alkotmánybíróság számára rendelkezésre bocsátott iratanyag alapján.
- [3] Az indítványozót a Szegedi Törvényszék 2.B.259/2021/142. számú ítéletével költségvetési csalás büntette, hamis magánokirat felhasználásának vétsége és számvitel rendjének megsértése büntette miatt 7 év – börtön fokozatú – szabadságvesztésre, 400 000 Ft pénzbüntetésre, 7 év gazdasági társaság vezető tisztségviselői foglalkozástól eltiltásra, valamint 7 év közügyektől eltiltásra ítélte. Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az indítványozó vezetése alatt álló cégek vonatkozásában valós gazdasági eseményt nélkülöző, fiktív számlákat szerepeltetett a könyvelésben, valamint az általános forgalmi adó (a továbbiakban: áfa) bevallásokban, illetve mást ilyen számlák (100 db) kibocsátására hívott fel, miközben a számlát kiállító és befogadó cégek között valós gazdasági esemény e számlák tekintetében nem történt.
- [4] A törvényszék ítélete ellen fellebbezést jelentett be az indítványozó, valamint védője felmentés érdekében. Az indítványozó védője írásban indokolt fellebbezésében és a

fellebbezési nyilvános ülésen fellebbezését kiegészítve, elsődlegesen az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését, másodlagosan a megalapozatlanság kiküszöbölése érdekében tárgyalás tartását és bizonyítás felvételét, ennek eredményeként az indítványozó felmentését, harmadlagosan pedig a kiszabott büntetés jelentős enyhítését indítványozta. A fellebbezésben a védő a megalapozatlanság körében a tényállás hiányosságára, felderítetlenségére, iratellenes megállapításaira és téves következtetésekre hivatkozott. Az indítványozó összességében elsődlegesen az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését, az eljárás megszüntetését, másodsorban nem végrehajtandó szabadságvesztés kiszabását kérte.

- [5] A bejelentett fellebbezések irányára tekintettel a Szegedi Ítélőtábla az elsőfokú bíróság ítéletét az azt megelőző bírósági eljárással együtt a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 590. § (1), (2), (9) és (10) bekezdései alapján teljes terjedelmében felülbírálta. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az ügy érdemére kiható, illetve a Be. 607. § (1) bekezdésébe, a Be. 608. § (1) bekezdésébe és a Be. 609. § (1) bekezdésébe ütköző, az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését eredményező eljárási szabálysértést nem követett el. A Szegedi Ítélőtábla két eljárási szabálysértést ugyanakkor megállapított, de azoknak az ügy érdemére nem volt kihatásuk, ezért ezek nem alapozták meg a hatályon kívül helyezést (lásd: Szegedi Ítélőtábla Bf.III.752/2024/2. számú ítélet, Indokolás [19]–[22]).
- [6] A Szegedi Ítélőtábla mint másodfokú bíróság Bf.III.752/2024/2. számú ítéletével a törvényszék döntését az indítványozó javára megváltoztatta: az indítványozó terhére rótt számvitel rendjének megsértése büntettének folytatólágosságáról szóló rendelkezést mellőzte, a kiszabott szabadságvesztés tartamát 3 év 6 hónapra, a közügyektől eltiltás tartamát 4 évre enyhítette, a pénzbüntetés kiszabását mellőzte.
- [7] A táblabíróság döntése indokolásában rögzítette, hogy az „elsőfokú bíróság ítéletében megjelölte és lényegüket tekintve elégséges mértékben ismertette azokat a bizonyítékokat, amelyekre ítéleti tényállását és ezáltal döntését alapította. Ezen túlmenően az egyes általa felhívott bizonyítékokra visszautalva állást foglalt a tekintetben is, hogy a vádlottak védekezését miért nem fogadta el. Ebből következik, hogy állást foglalt a tekintetben is, hogy tényállásának megállapításakor mely bizonyítékokat fogadott el és melyeket nem, így az elsőfokú bíróság ítélete a másodfokú érdemi felülbírálathoz elégséges körben tartalmazza azt, hogy az elsőfokú bíróság mely bizonyítékokra alapozta döntését, és az milyen ténybeli és jogi alapokon nyugszik, így az indokolási kötelezettség megsértésével kapcsolatos védői kifogást nem találta alaposnak az ítélőtábla. [...] A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítélete túlnyomórészt megalapozott volt, az elsőfokú bíróság tényállás felderítési kötelezettségének eleget tett, a szükséges körben és mélységben [...] a bizonyítási eljárást lefolytatta, a beszerzett, részben egymást támogató, részben

egymással ellentétben álló bizonyítékokat teljeskörűen, iratszerűen és logikusan értékelte. [...] Az elsőfokú bíróság tehát a másodfokú bíróság megítélése szerint a szükséges bizonyítást felvette, a bizonyítási indítványok elutasításának megfelelő indokát adta, erre figyelemmel további bizonyítási eljárás lefolytatása nem volt szükséges, ezért a másodfokú bíróság a további adatok beszerzésére és szakvélemények beszerzésére, valamint tanú kihallgatására irányulóan előterjesztett bizonyítási indítványokat elutasította” (Szegedi Ítéltábla Bf.III.752/2024/2. számú ítélet, Indokolás [24], [28], [33]).

- [8] 2. Az indítványozó az ítéltábla döntését követően alkotmányjogi panaszt terjesztett elő az Abtv. 27. § (1) bekezdése alapján. A panaszbeadvány lényege a következőképpen foglalható össze.
- [9] Az ártatlanság védelme [Alaptörvény XXVIII. cikk (2) bekezdés] azáltal sérült, hogy a bíróság gyakorlatilag a vád cáfolatára kötelezte a védelmet. „A bíróság lényegében kezdettől fogva nyilvánvalóvá tette, hogy a vádban foglaltakat minden tekintetben (hiányosságai ellenére) valósnak, ennél fogva a panaszost bűnösnek fogadta el. Még azt követően is maradt ennél az álláspontonál, amikor a panaszos által felkért igazságügyi szakértő is nyilvánvalóvá tette, hogy iratok megvizsgálásának hiányában sem a fiktitás kérdéséről, sem az iratok tartalmának az adóhiányra való kihatásairól – sem pro, sem kontra – nem lehet állást foglalni” (alkotmányjogi panasz, 5. oldal).
- [10] A pártatlan bírósághoz való jog mint a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog részjogosítványa [Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdés] azáltal sérült, hogy „az eljáró bíró a védelmet kívánta kötelezni a vád cáfolatára, ténylegesen a terhelt bűnössége és a vád valósága mellett tette le [...] a voksát; majd ezt erősítette azzal, hogy az általa minden nehézség nélkül foganatosítható bizonyítást alapszinten (iratbeszerzés) mellőzte” (alkotmányjogi panasz, 7. oldal).
- [11] A hatékony védelemhez való jog [Alaptörvény XXVIII. cikk (2) bekezdés] sérelme abban áll az indítványozó szerint, hogy a büntetőeljárás „alanyai közötti kellő funkciómegosztás egyáltalán nem érvényesült, az ítélezés, a vád – illetve belekényszerített helyzetben – a védelem közötti határvonal látszólagossá vált. A védelemre olyan feladatokat telepített az eljáró bíró, amelyek a vád és az ítélezési funkció térrénumába tartoznak” (alkotmányjogi panasz, 7. oldal).
- [12] A tisztességes bírósági eljáráshoz való jog részjogosítványát képező indokolt bírói döntéshez való jog [Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdés] is sérült az indítvány értelmében. A „bűnös szándékra, [...] az indítványozó oldalán bármiféle stratégiai konstrukcióra semmilyen adat, tény nem áll rendelkezésre, és olyan körülmények, faktumok sincsenek, amelyek a tényből tényre következtetést megalapoznak. Ezek ugyanis a támadott határozatokban foglalt bűncselekmények tényállási elemeit képezik, amelyek ennél fogva a bűnösség kérdésében kényszerűen releváns, az ügy érdeme szempontjából lényeges kérdésnek minősülnek. Ezek ítéleti indokolásban való szerepeltetésének elmulasztása tehát az indokolási kötelezettség alkotmányos

szintre emelt követelményének megsértését is jelenti” (alkotmányjogi panasz, 12. oldal).

- [13] Végül az indítványozó előadta, hogy a támadott ítéletek a „tisztesleges eljáráshoz való joghoz kötődő sérelmét idézték elő, illetőleg az ügy alapjogi relevanciáját nem ismerték fel, miből következően az Alkotmánybíróság következetes gyakorlatával szöges ellentétben álló jogalkalmazást folytattak” (alkotmányjogi panasz, 13. oldal).
- [14] 3. Az Alkotmánybíróságnak az Abtv. 56. §-a alapján mindenekelőtt azt kellett megvizsgálnia, hogy az alkotmányjogi panasz a befogadhatóság törvényi feltételeinek eleget tesz-e.
- [15] 3.1. Az indítványozó alkotmányjogi panasz benyújtására indítványozói jogosultsággal rendelkezik, és érintettsége fennáll, mivel a támadott ítélettel befejezett büntetőeljárásban vádlott volt. Jogorvoslati jogát kimerítette, amikor fellebbezését benyújtotta a törvényszéki ítélettel szemben. A táblabíróság ítéletét követően további rendes jogorvoslati lehetőség nem állt az indítványozó rendelkezésére. A jogerős sérelmezett ítélet az ügy érdemében hozott döntésnek minősül. Az indítvány felhívta az Alkotmánybíróság hatáskörét megalapozó rendelkezést [Abtv. 27. § (1) bekezdés a), b) pontja]. Az indítványozó az Abtv. 30. § (1) bekezdésében meghatározott hatvan napos határidőn belül nyújtotta be indítványát. Az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogok sérelmét állította. Az indítvány határozott kérelmet tartalmaz [vesd össze: Abtv. 52. § (1b) bekezdés].
- [16] 3.2. Az Abtv. 29. §-a a befogadhatóság tartalmi feltételeként határozza meg, hogy az egyéb törvényi feltételeknek megfelelő alkotmányjogi panasz alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel vagy a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességre utaljon. Az alternatív feltételek meglétének a vizsgálata az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörébe tartozik. Az érdemi vizsgálatához az szükséges tehát, hogy az előbbi két feltétel közül legalább az egyik teljesüljön.
- [17] 3.2.1. Az Alkotmánybíróság először az alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés fennállását mérlegelte.
- [18] Az Alkotmánybíróság már kiforrott gyakorlattal rendelkezik a tisztességes bírósági eljáráshoz való joggal, valamint annak részjogosítványával kapcsolatban, és ugyancsak ez állapítható meg az ártatlanság vélelméről és a hatékony védelemhez való jogról [lásd például: 7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [23]–[34]; 6/2020. (III. 3.) AB határozat, Indokolás [44]–[46]; 25/2023. (XII. 5.) AB határozat, Indokolás [68]; 15/2025. (XII. 8.) AB határozat, Indokolás [98]–[99]]. Ezekhez képest új, alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés nem vetődött fel.
- [19] 3.2.2. Ezt követően az Alkotmánybíróság azt vizsgálta, hogy ebben az ügyben felmerül-e a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kétélye.

- [20] Az Alkotmánybíróság emlékeztet arra, hogy „a bírói döntéssel szemben benyújtott alkotmányjogi panasz nem tekinthető hagyományos értelemben vett jogorvoslatnak. Az Alkotmánybíróság ugyanis az alkotmányjogi panasz intézményén keresztül is kizárólag az Alaptörvényt és az abban elismert jogokat oltalmazhatja {lásd elsőként: 3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [13] [...]}. [...] Ennek megfelelően az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint nem vizsgálja, hogy a bírói döntés indokolásában megjelölt bizonyítékok és megjelenő érvek megalapozottak-e, a jogalkalmazó helytállóan értékelte-e ezeket a bizonyítékokat és érveket, illetve a konkrét ügyben a bírói mérlegelés eredményeként megállapított tényállás, valamint az abból levont következtetés megalapozott-e, mint ahogy azt sem vizsgálja, hogy a bíróságok jogértelmezése helyesen illeszkedik-e jogági dogmatika elfogadott szabályaihoz [...]” {3117/2016. (VI. 21.) AB végzés, Indokolás [16]; lásd összefoglalóan még: 3069/2017. (IV. 4.) AB végzés, Indokolás [9]}.
- [21] A becsatolt iratok alapján a tisztességes eljáráshoz való jog részjogosítványát képező indokolási kötelezettség alkotmányjogi tartományának a megsértése alappal nem merülhet fel ebben az ügyben. Az indítványozónak az eljárás során előadott indítványai nem maradtak válasz nélkül. Az Alkotmánybíróság utal e körben állandó gyakorlatára, amely szerint „a bíróságok indokolási kötelezettségéből nem következik a felek által felhozott minden észrevétel egyenként való megcáfolási kötelezettsége, különösen nem az indítványozó szubjektív elvárásait kielégítő mélységű érvrendszer bemutatása” {3107/2016. (V. 24.) AB végzés, Indokolás [38]; 30/2014. (IX. 30.) AB határozat, Indokolás [89]}. Az indokolás hossza önmagában nem alkotmányossági kérdés {3017/2025. (I. 21.) AB végzés, Indokolás [27]}.
- [22] Az indítványozó alkotmányjogi panasa egyebekben nem alkotmányossági kérdésekre vonatkozik, hanem a tényállás megállapítását, továbbá a bizonyítékok értékelését, az eljáró bíróságok jogértelmezésének és jogalkalmazásának a helytállóságát, jogszerűségét vitatta, és ekként a támadott táblabíróági ítéletet, annak hátrányos voltát tekinti alapjogi sérelemnek a bírói határozat Alkotmánybíróság általi megváltoztatása érdekében.
- [23] A fent kifejtettek alapján azonban a tényállás megállapítását és a bizonyítási eljárást érintő – a bizonyítékok értékelésére és mérlegelésére vonatkozó – kérdések a büntetőbíróság feladat- és hatáskörébe tartoznak, ezek felülvizsgálata kívül esik az Alaptörvényben elismert alapjogi követelményrendszer tényleges érvényesülését garantáló alkotmányjogi szempontú mérlegelés tartományán.
- [24] Emlékeztet az Alkotmánybíróság arra is, hogy „következetes, az Alaptörvény 24. cikk (1) bekezdésére visszavezethető, gyakorlata szerint az alkotmányjogi panasz nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslattal (már) nem támadható bírósági határozatok által okozott valamennyi jogsérelem orvoslása eszközének, azaz ez a jogorvoslat nem jelenti a rendes bíróságok jogalkalmazási gyakorlatának általános felülvizsgálatát, aminek következtében az Alkotmánybíróság burkoltan negyedfokú

bírósággá válna {lásd: 3198/2013. (X. 22.) AB végzés, Indokolás [22]}. Az Alkotmánybíróság gyakorlata abban is következetes, hogy a tényállás megállapítása, a bizonyítékok értékelése, illetve a jogszabályok értelmezése a bíróságok hatáskörébe tartozó feladat, melyet az Alkotmánybíróság nem vonhat magához, csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki, ellenkező esetben egyfajta »szuperbírósággént«, a meglévők melletti újabb hagyományos jogorvoslati fórumként járna el” {3500/2021. (XI. 30.) AB végzés, Indokolás [16]}.

- [25] Ezek miatt a sérelmezett döntés nem vetette fel a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét sem.
- [26] 3.2.3. Összegzésképpen megállapítható, hogy az alkotmányjogi panasz nem felel meg az Abtv. 29. §-ában foglalt alternatív feltételeknek.
- [27] 4. Mindezekre tekintettel az alkotmányjogi panasz nem teljesítette a befogadhatóság feltételeit, ezért azt az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (1)-(3) bekezdése alapján tanácsban eljárva az Abtv. 29. §-a, valamint az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2026. szeptember 15.

Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,
tanácsvezető, előadó alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kozma Ákos s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Patyi András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szabó Marcel s. k.,
alkotmánybíró